

stemmende med, hvad der er gennemgaaende Regel i et Hierarki som det militære, at man skulde kunne udnævne Korpslæger til Stabslæger, idet disse derved vilde komme til at springe en hel Klasse over, en Klasse med særligt Navn og særlig Anciennitet. Jeg vil gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at der ikke i Hærloven staar nogen aldeles bestemt afgørende Regel for Lægekorpsets Vedkommende, hvad jeg havde troet, men paa den anden Side er den Regel saa fast gennemført, at aldrig nogen udnævnes til nogen højere Klasse end den, han umiddelbart staar under; jeg har ikke kunnet gaa med til at bryde denne Regel paa dette Punkt, og adskillige andre af Udvalgets Medlemmer have i dette Spørgsmaal stillet sig paa min Side.

Endnu skal jeg gøre et Par Bemærkninger om de Betæneligheder, det ærede Medlem havde i Anledning af Forrykkelser af Lønningsforholdene ved mulige Lønningskrav i Anledning af den højere Rang, disse Læger faa. Disse Betæneligheder tror jeg ikke have megen Vægt. Naar Forholdene stille sig saaledes, at en vis Embedsklasse fremkommer med Anmodning om højere Løn, er der jo for det første ikke saa stor Begejstring hos Lovgivningsmagten med Hensyn til at slutte sig til et saadant Krav, og for det andet prøves slige Krav først grundigt i Ministeriet og derefter af Lovgivningsmagten. Der er derfor ikke ret stor Fare for, at nogen skal faa højere Løn end den, der svarer til hans Uddannelse og hele sociale Stilling. Denne Fare er saa lille, at man ganske sikkert kan se bort fra den, og jeg er derfor sikker paa, at ingen kan tilvende sig højere Lønning end den, der tilkommer ham.

Brandes: Jeg skal kun til den ærede Ordfører (Rambusch) sige, at han er mere royal end Kongen. For den højtærede Forsvarsminister har ikke gjort den Indsigelse gældende som Anke, at man ikke kunde oprykke Korpslægerne direkte i Stabslægerne Klasse. Han har ikke haft den Indvending mod mit Ændringsforslag, at der derved skete en Forrykkelse, som var ukendt i Hæren, idet nemlig Hærloven aldeles ikke omhandler saadanne Forhold for Lægernes Vedkommende.

Endnu vil jeg kun gøre den Henstilling til den ærede Ordfører, om det ikke var rimeligt, at denne Sags tredie Behandling blev opsat, til det høje Ting havde

gjort sig bekendt med det af den højtærede Forsvarsminister i Dag forelagte Forslag vedrørende Flaadens Lægekorpsets og havde behandlet dette i alt Fald ved 1ste Behandling. Det vilde dog være urimeligt, om man slap dette Lovforslag ud af Landstingets Hænder og sendte det videre vedtaget, inden man havde set og diskuteret det Lovforslag, som er Konsekvensen af dette her.

Ordføreren (Rambusch): Om den sidste Henstilling skal jeg sige, at jeg har ikke nogen Magt i den Henseende, men jeg skal ikke have noget imod en saadan Opsættelse.

Brandes: En direkte Magt ved jeg meget vel, den ærede Ordfører ikke har, men hvis Flertallet i denne Sal anmoder den højtærede Formand om ikke at sætte denne Sags tredie Behandling paa Dagsordenen, førend man har haft den anden Sag til første Behandling, saa tror jeg, at den højtærede Formand vil være velvillig nok til at imødekomme en saadan Henstilling.

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at jeg allerede, før det ærede Medlem nævnte dette Spørgsmaal, havde tænkt at forholde mig saaledes, som han henstillede.

Carstensen: Naar jeg ikke slutter mig til det Forslag, der er fremkommet fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes), saa er det, fordi jeg gaar bestemt ud fra, at naar den højtærede Minister efter et Udvalgs Ønske her i Landstinget fremlægger et Forslag, saa er det med velberaad Hu og med den faste Beslutning at søge det gennemført samtidig med det andet. Det er altsaa i ubetinget Tillid til Ministerens Optræden i denne Sag, at jeg ikke slutter mig til det ærede Medlems Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1—2 af Brandes (se Tillæg B. Sp. 1786)

forlestedes med 47 Stemmer mod 5.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 4273—74) samt dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.